

Третья Обсада.

Подиръ второто обсажденіе, Славянитѣ мирували еѣколко врѣме, по причинѣ на Батоевѣтъ смърть, (ὁπατος Ἀρχηγός πασῶν τῶν Σχλαβίνων Βανθώας) който умрѣлъ въ Тракийѣ отъ напраснѣ смърть който му нанесълъ святой Димитрій, и Солунцитѣ си по отдѣхнали отъ трудовѣ на войнѣтъ. Но като додѣяло мирныйтъ животъ на Рухнинцитѣ, и на Струмчанитѣ, тѣ ся рѣшили подѣ покровителството на Трѣбеля (Τριβελίω) да опытатъ честь-тѣ си и въ други мѣста. Тѣ зели подѣ наемъ и нѣколко Българскы военны ладіи навезли ся на тѣхъ, и начинѣли да ловятъ грѣцкытъ корабы дѣто плували съ жито за Цариградъ; еѣщо по-стѣлвали исъ островигѣ на Хелеспондъ, и промѣкнѣли ся до Пропонтидѣ (Μраморното море, и като опустошили странытъ Парось, и Приконись, достигнѣли до самото Цариградско пристанище. Най-по-елъ кто ся обогатили съ много робіе, и